

Vall d'Hebron

A new landscape nou paisatge

Eduard Bru

Master Plan Report Memòria del Pla Director

The general use for the site anticipated by city planning is as a park and sports area. The green and sports zones will alternate, forming a network. The sports installations planned are basically three: the Municipal Pelota Complex, with several pelota courts and a multi-functional sports pavilion; tennis courts (of the same dimensions as those of Roland Garros), which will become the main tennis centre for the city; and a series of fields which during the Olympic Games will be used for archery competitions and will then be converted into football and rugby pitches. The architects appointed to carry out the project are Jordi Garcés and Enric Sòria, (Municipal Pelota Complex), Tonet Sunyer (tennis) and Enric Miralles and Carme Pinós (archery training and competition pavilions).

L'ús general del sector previst per l'Ajuntament de Barcelona és el de parc i equipament esportiu. Les zones verdes i les zones esportives s'alternaran, formant així un entramat. Les instal.lacions esportives projectades són, fonamentalment, tres: el Centre Municipal de Pilota, amb diverses pistes de frontó i un pavelló polisportiu; l'equipament de tennis, de les mateixes dimensions que el de Roland Garros, que serà el gran centre de tennis de Barcelona; i una sèrie de pistes que durant els Jocs Olímpics s'utilitzaran per a les competicions de tir amb arc i que després es transformaran en camps de futbol i de rugbi. Els arquitectes encarregats d'aquestes instal.lacions són Jordi Garcés i Enric Sòria (Centre Municipal de Pilota), Tonet Sunyer (tennis) i Enric Miralles i Carme Pinós (pavellons d'entrenament i de competició de tir amb arc).

The site comprises 37 hectares and forms a triangle whose vertex is in the northern entrance to the Rovira Tunnel and the upper limit at the foot of the hills on the second ring road; the other sides are the different housing developments built basically during the sixties. This triangle is where the foothills of the pre-littoral mountain range and the city plain meet. Indeed, the project is sited at this encounter, between the sloping plain (5%) that climbs up from the coast and the hills that rise in turn from it. The project sets out to connect the edge of the mountain and the beginnings of the city. Such connections involve relationships between the topography and the urban layouts, between what is considered natural and the artificial.

The plan considers anew the possibilities of order and rationality potentially offered by a layout organised here by three geometrical forms, a common dimensional unit and a variety of auxiliary formations.

1 The first proposal is to establish a directrix which shares essential features with the geographical setting: this is the orthogonal direction to the line of steepest slope of the hills, followed also by several pre-existing elements, such as the Passeig de la Vall d'Hebron (section of the city's second ring road which delimits the NVV sector).

2 The second characteristic is both imposed and arbitrary. It corresponds to the N/S orientation, obligatory for the open, and necessarily flat, Olympic competition areas. These two geometrical forms delimit a whole series of platforms designed successively for parkland and sports areas. The result is like a great tapestry in which rectangular surfaces alternate with triangular precincts stretched between the two directions of the layout.

3 A final geometrical operation organises the vertical dimension. This results from considering the drop [from one end of the area to the other] of the inclined littoral plane as it penetrates between the hillocks (70 m) and dividing it by the number of sports and garden platforms. The resulting distance between them is 3.50 m, equivalent to 1/3 of the height of the facade of the existing Metro depot.

4 In this area of torrents that descended from the Collserola range, apart from certain ecclesiastical properties the only large existing building was the structure of the Sant Genís Metro depot, in the top left-hand corner of the triangle. This enormous building, 220 m. long and with a roof area of 220 x 80 m., is such an imposing presence that in a sense it acts as an ordering and modulating agent for the rhythm of the layout of the successive balconies, and thus becomes integrated into the project. The distance between the facade pillars of the depot, 7.75 m., constitutes the basic dimensional unit of the whole sector.

5 Despite the fact that the project deals with the material offered by the site, as occurs with the first directionality proposed, or with the relationships between slope and platforms, no attempt is made to disguise the distances between given reality and project. Several minor pieces (ramps, staircases, belvederes and accesses) are formalised at a far remove from rectilinear geometries, like masses dispersed and moulded by the tensions existing between nature and artifice. The streets cannot follow the same geometries. They all have to start from pre-existing elements: the planning regulations, the northern entrance to the tunnel, the roundabouts, the remaining properties, the foothills, the Metro depot itself. They cannot pretend to dominate the buildings that will come afterwards.

L'àrea que es treballa té 37 ha. i forma un triangle que té un dels seus vèrtexs a la boca N del túnel de la Rovira i el límit superior al peu de la muntanya al Segon Cinturó; els altres costats són els diversos habitatges construits bàsicament durant els anys seixanta. Aquest triangle és l'encontre entre les estribacions de la serralada prelitoral, a la qual pertany el Tibidabo, amb el pla de la ciutat. De fet, el projecte s'ubica en aquest punt de confluència, entre el pla inclinat que arrenca de la platja (5%) i la muntanya que penetra damunt d'aquest.

El projecte pretén establir acords entre el final de la muntanya i el front de la ciutat. Aquests acords passen per les relacions proposades entre topografia i traçats urbans, entre el que és considerat natural i el que és artificial. El pla director vol tornar a considerar les possibilitats d'ordre i de racionalitat que pot oferir una trama, organitzada aquí per tres traçats geomètrics, una unitat dimensional comú i diverses formacions auxiliars.

1 El primer objectiu és establir una directriu que comparteixi trets essencials amb el marc geogràfic: es tracta del sentit ortogonal a la línia de màxim pendent del sector corresponent a Collserola, seguida també per diverses preexistències, com el Passeig de la Vall d'Hebron (tram del Segon Cinturó o Ronda de Dalt de la ciutat que limita el sector al N/O).

2 El segon tret és imposat i arbitrari. Correspon a l'orientació N/S, estrictament obligatòria per als espais oberts de competició olímpica, de superfície necessàriament plana.

Amb aquestes dues geometries es delimiten tota una sèrie de plataformes, successivament dedicades a parc i esports, les quals es poden entendre com un gran tapís on alternen superfícies rectangulars d'usos contrastats amb recintes triangulars tensats entre les dues direccions de la trama.

3 Una darrera operació geomètrica organitza la dimensió vertical de la implantació: sorgeix de considerar el desnivell- entre un extrem i un altre de l'àrea- que salva el pla inclinat litoral en introduir-se entre els turons (70 m) i dividir-lo pel nombre de plataformes de joc i jardí. La separació entre aquestes és, doncs, de 3,5 m, equivalent a 1/3 de l'alçada de la façana de les cotxeres del metro preexistents.

4 Sobre aquesta àrea dels torrents que venien de la serralada de Collserola només existia com a gran edifici construït, a part de certes propietats eclesiàstiques, la gran estructura de les cotxeres de metro de Sant Genís, situades a l'angle superior esquerra del triangle. Un enorme edifici destinat a l'allotjament i la reparació de trens de metro, de 220 metres de llarg i amb una coberta de 220x80m: una preexistència tan forta que en certa manera ordena i modula, integrant-se així en tota l'operació, el ritme d'ordenació dels balcons successius.

La distància entre els pilars de façana de les cotxeres, 7,75 m, constitueix, així, la unitat dimensional bàsica de tot el sector.

5 Malgrat que el projecte intenta treballar amb el que ofereix l'indret - tal com succeeix amb la primera direccionalitat proposada o bé amb les relacions entre pendent i plataformes -, no es pretén disfressar les distàncies entre la realitat donada i el projecte. Diverses peces menors - rampes, escales, miradors i accessos - es formalitzen lluny de geometries rectilínies, com masses dispersades i modelades per les tensions entre la natura i l'artifici. Els carrers no poden seguir les mateixes geometries. Totes han de partir de fets preexistents: les disposicions del PGM, la boca nord del túnel, els roundabouts, les propietats que romanen, les darreres estribacions de Collserola o les cotxeres del metro.

No poden aspirar a dominar l'edificació que ha d'arribar després.

"The projects by Miralles and Sunyer and mine, according to the three dimensions of space and to three different actions, understand the terraces in my plan."

"Els projectes de Miralles i Sunyer i meu entenen, segons les tres dimensions de l'espai i segons tres accions diferents, els meus desnivells del Pla Director."

- Miralles "carves" from the mountain to the sea, imitating natural and animal movements.
- Sunyer establishes faults, vertical movements, halfway between what is natural and the artificial terraces.
- I cut, parallel to the sea and the mountain, the mountain through the action of the directions of mechanical parts. They are held up trains, establishing horizontals on the sloping plain."

- Miralles rasca, sentit mar muntanya, imitant moviments naturals i animals
- Sunyer estableix falles, moviments verticals, a mig camí entre allò que és natural i els bancals artificials
- Jo tallo la muntanya, en sentit paral·lel a mar i muntanya, per l'acció de les direccions de peces mecàniques. Són trens aturats en el seu pas, que estableixen horizontals sobre el pla inclinat."

"We might say that Tonet works against the terrains, Enric breaks parallel to the terrains and I move in front of the terrains.
Garcès-Soria have made an apparently independent building, apparently autonomous in relation to its surroundings, a minimalist, if you like almost autistic gesture. Only an attentive and sensitive observation will discover that this object apparently insensitive to its setting makes a grand gesture, a great commitment; in the last instance it holds out its hand to the site where it stands."

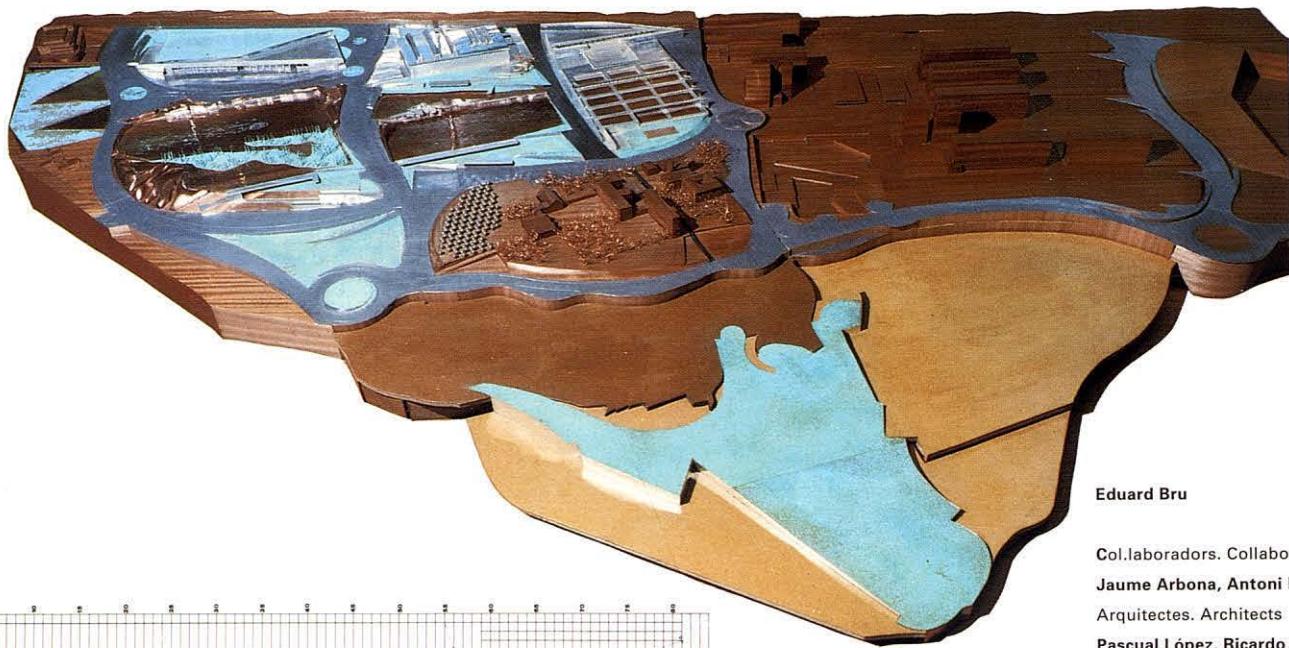
(Extract from a notebook by Eduard Bru)

"Podríem dir que Tonet se sostindria contra les terres, Enric es trencaria paral·lelament a elles i jo em mouria passant pel seu davant.
Garcès-Sòria fan un edifici aparentment independent del que els envolta, aparentment autònom, un gest, si es vol, minimalist, quasi autista. Només una observació atenta i sensible permet descobrir que aquest objecte aparentment insensible al lloc, fa un gran gest, un gran compromís; al darrer instant allarga la mà cap al lloc on està col·locat."

(Fragment d'una llibreta d'apunts d'Eduard Bru)

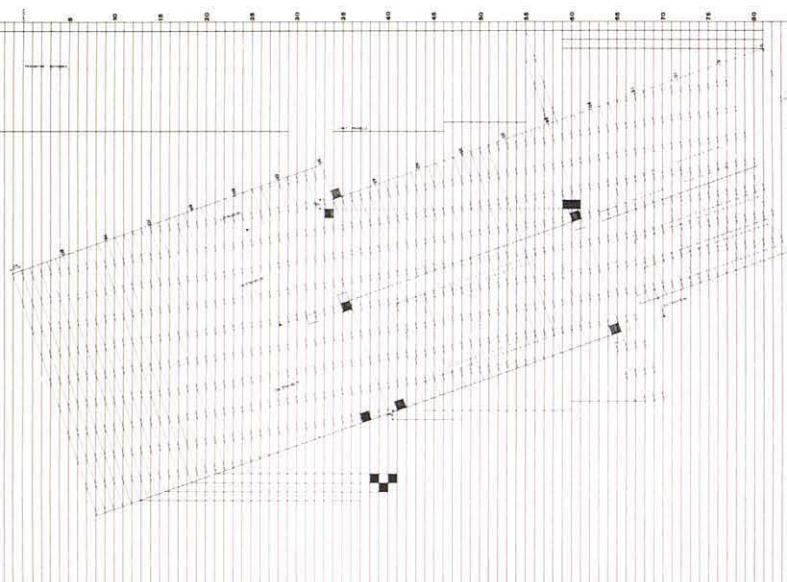
Natura i artifici: Territoris de frontera
Nature and the artificial: Borderline territories

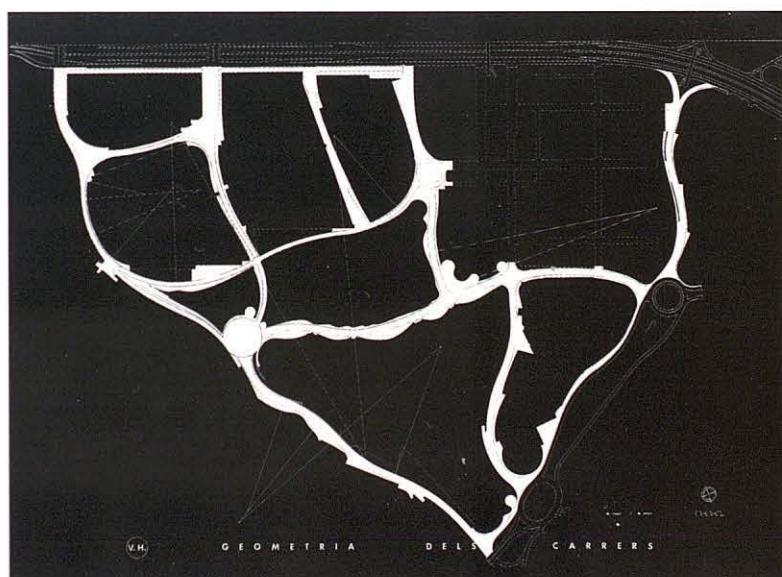
Eduard Bru

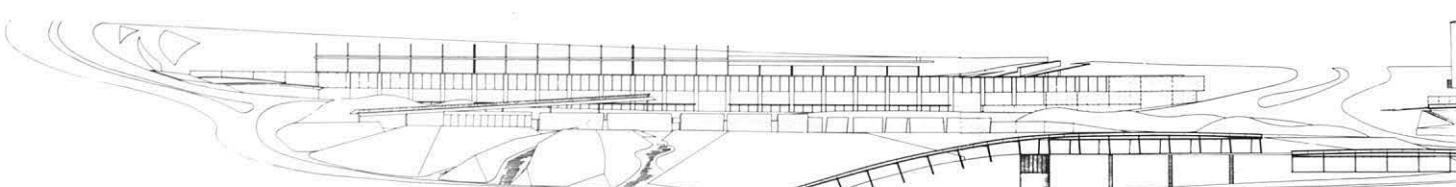
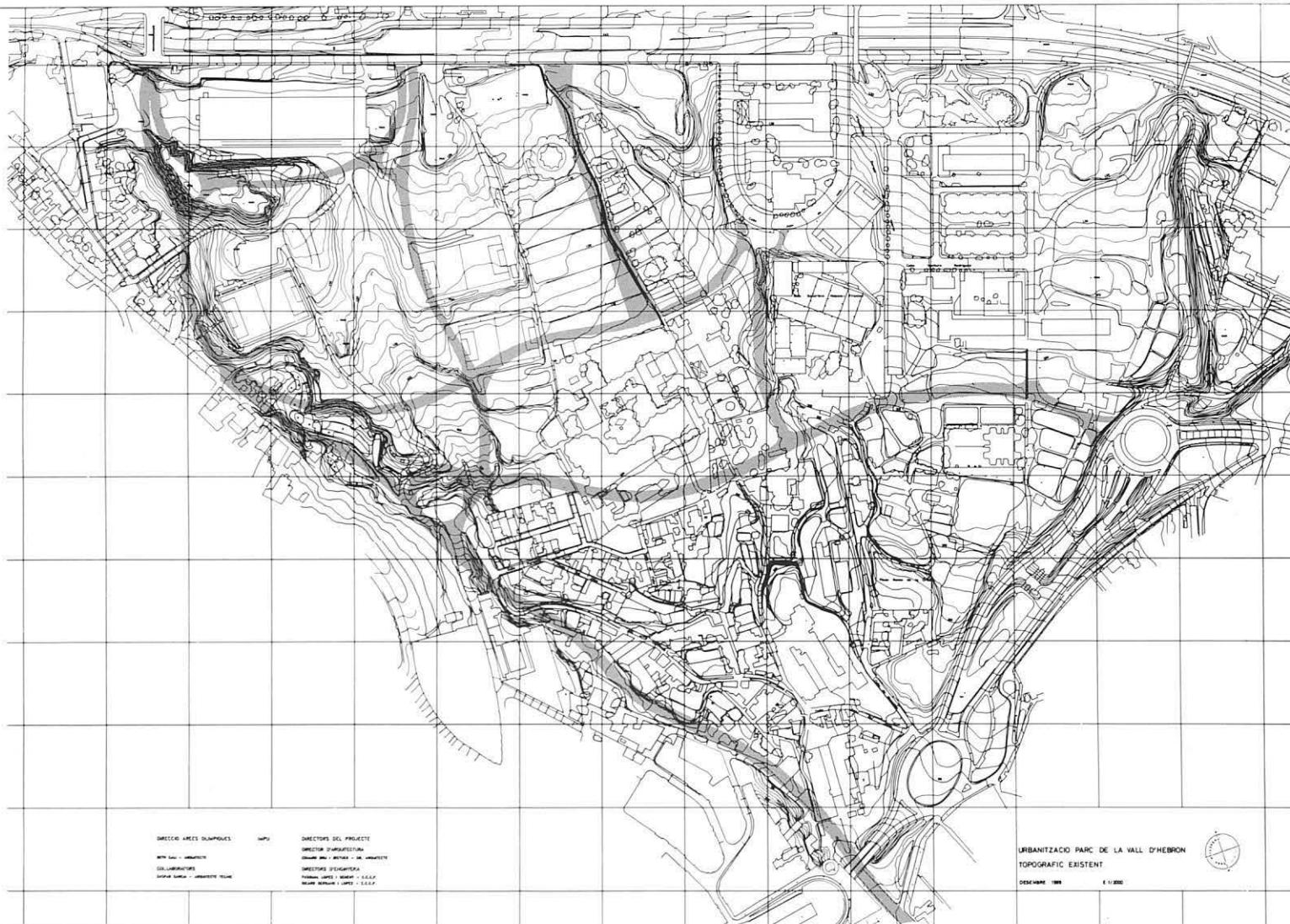
Col.laboradors. Collaborators
Jaume Arbona, Antoni Balagué
 Arquitectes. Architects
Pascual López, Ricardo Serrano
Francisco Martínez, Ernesto Colomer
 (Agència d'Arquitectura, Enginyeria i
 Urbanisme) Enginyeria. Engineering
 V. Beneitez, N. Lacomba, M. Amat,
 A. Civit, A. Garcia, C. Bordons,
 A. Stocklin, I. E. Foster, A. Arbona,
 Ch. Lay

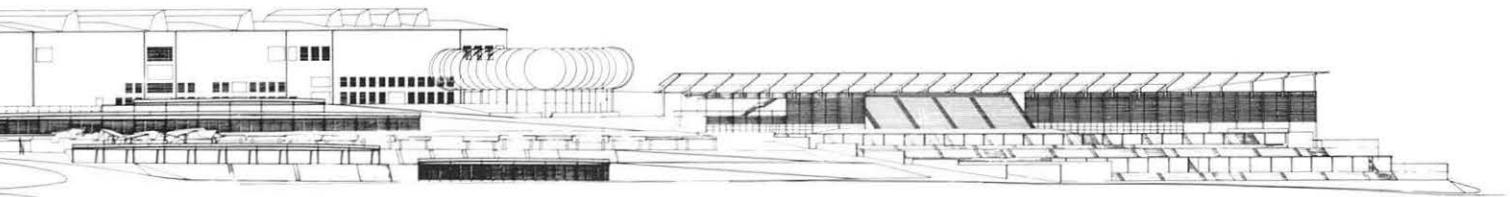
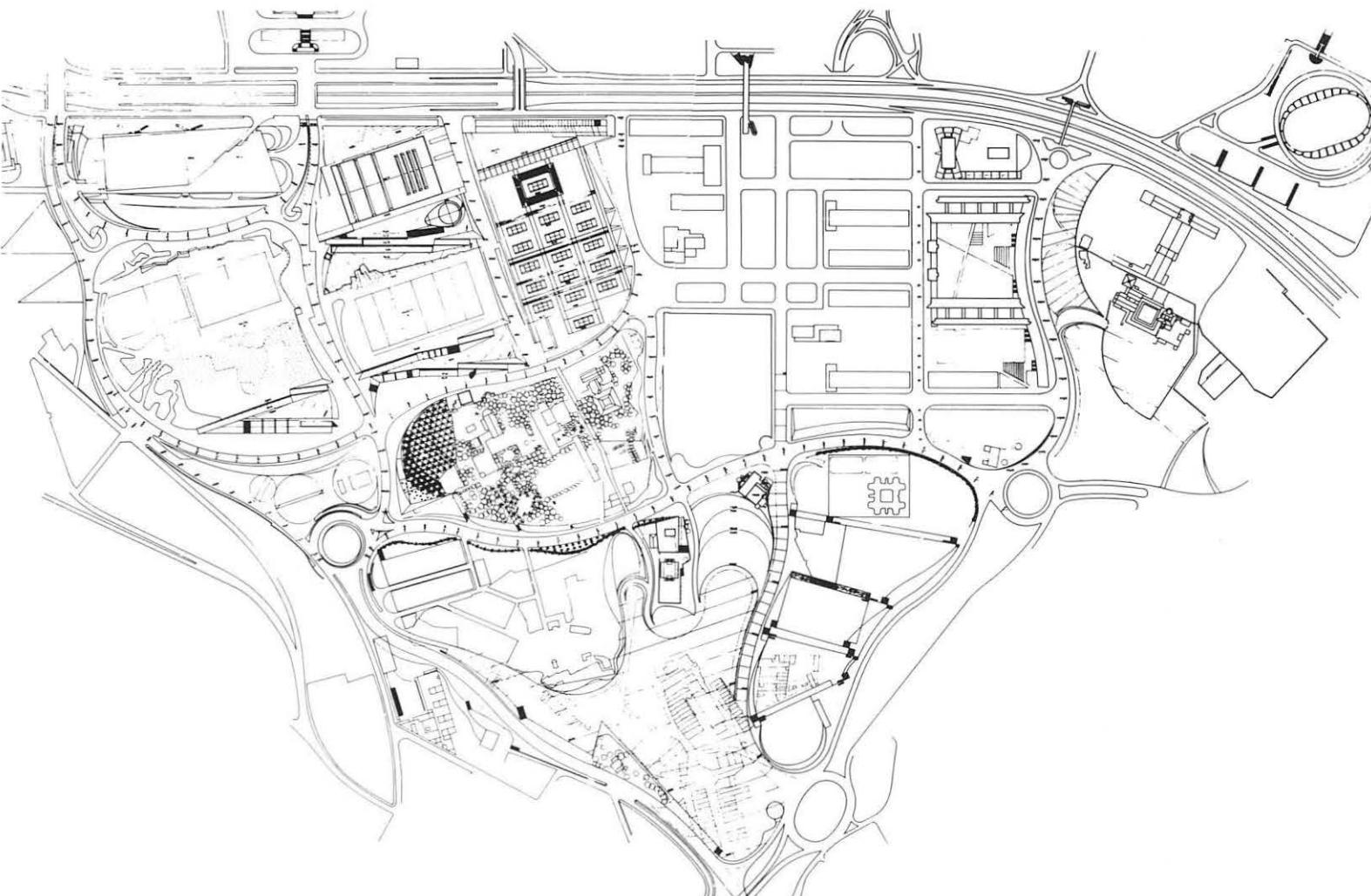
Projecte. Project
 1989
 Execució. Construction
 1990-1992

Traçat dels carrers i superposició de trames geomètriques
 Layout of the streets and superposition of geometrical base

The complex consisting of the two installations is structured on two fundamental levels: the lower, access level of use preferably to sportspeople and the upper access level for distribution of spectators.

Even within a single volume, the two sports installations are of very different spatial characters. The first, the Municipal Sports Pavilion (8,243 m²), is a single, multi-functional sports area developed on a central ground plan. The second, the Municipal Pelota Complex (9,425 m²), consists of three playing areas situated on either side of a common public axis which acts as the backbone to the complex.

The natural light, directed almost exclusively towards the sports areas per se, enhances the different spatial organisation of each of the Pavilions. The façades provide an abstract character to the complex grouping, being literally a flat, vertical closing element of large dimensions, a kind of immense curtain upon which certain aspects originating inside are engraved (entrances and access vestibules, emergency exits, air and ventilation ducts, vehicle and machinery accesses, roof drains, etc.).

El conjunt de les dues instal.lacions està estructurat en dos nivells fonamentals: el nivell inferior d'accés i ús preferentment per als esportistes, i el nivell superior d'accés i de distribució dels espectadors.

Malgrat que se situen en un únic volum, les dues instal.lacions esportives tenen un caràcter espacial molt divers. La primera, el Palau Municipal d'Esports, és un espai esportiu polivalent únic d'una superfície de 8.243 m², desenvolupat en planta central. La segona, el Complex Esportiu Municipal de Pilota, està constituida per tres àrees de joc (frontons) en una superfície de 9.425 m², situades a cada costat d'un eix públic comú que vertebrat el conjunt.

La il.luminació natural, dirigida gairebé exclusivament cap als espais pròpiament esportius (les àrees de joc), remarcà l'organització espacial diferent de cada Palau.

Les façanes atorguen un caràcter abstracte a la complexa agrupació pel fet de ser literalment un tancaument pla i vertical d'un gran volum, com una imensa cortina on apareixen gravades amb un ordre molt marcat algunes incidències que tenen el seu origen a l'interior (entrades i vestíbuls d'accés, sortides d'emergència, conductes d'aire i de ventilació de les instal.lacions, accés de vehicles i maquinària, desaigües de la coberta, etc.).

Colaboradors. Collaborators

R. Soto - Estudi BGM

P. Soler Direcció d'obra. Construction Supervisor

J. Genís Aparellador. Surveyor
J. Margarit, C. Buxadé Estructura. Structure

FOCSA Constructor. Contractor
Projecte. Project

1989

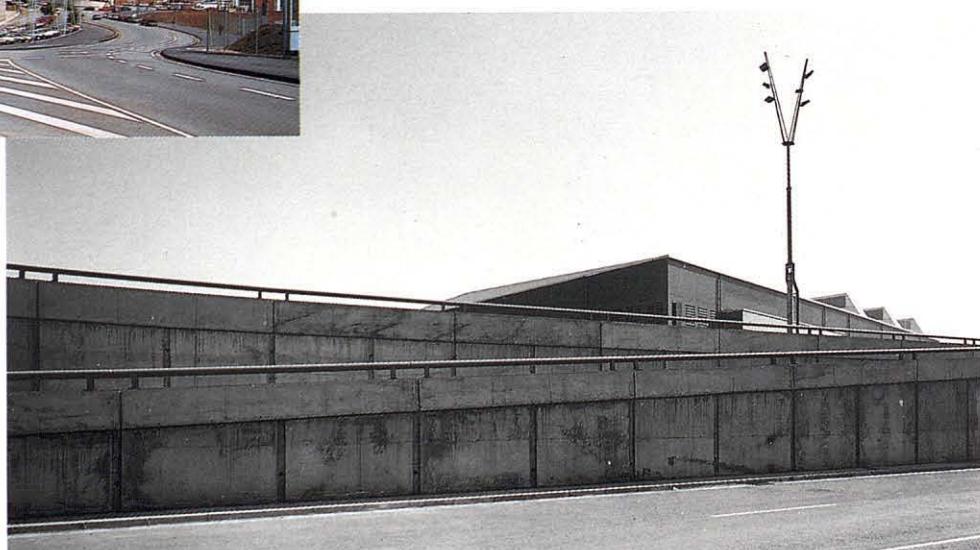
Execució. Construction

1991-1992

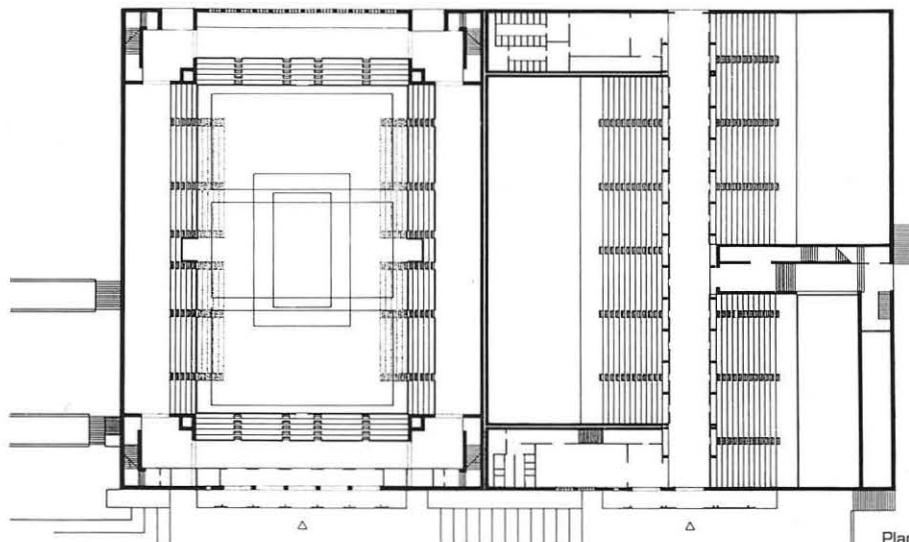
Fotografies. Photographs

Jordi Bernadó

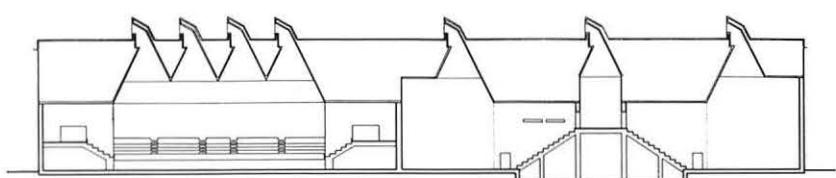
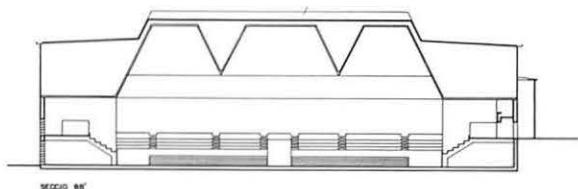
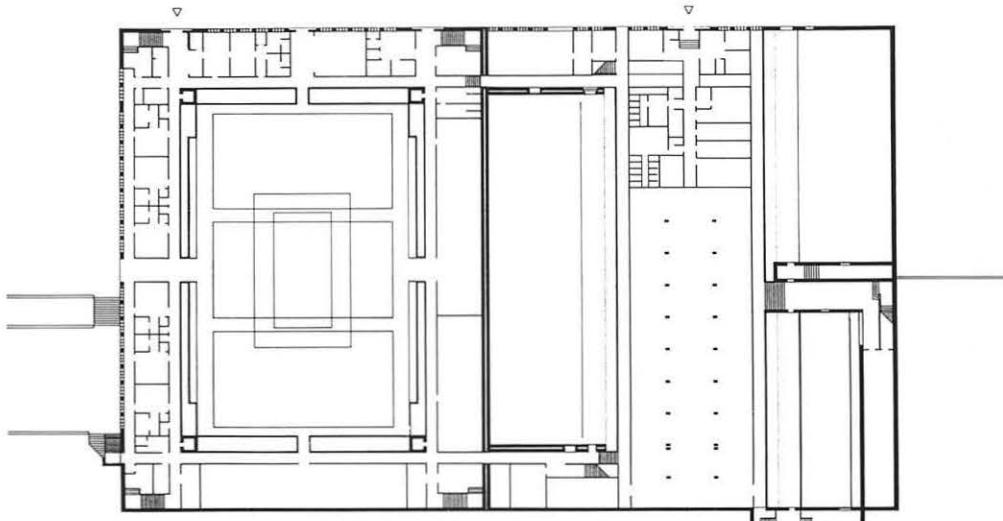
Lluís Casals

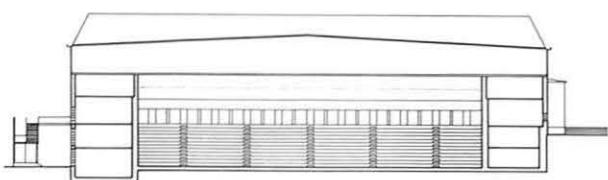

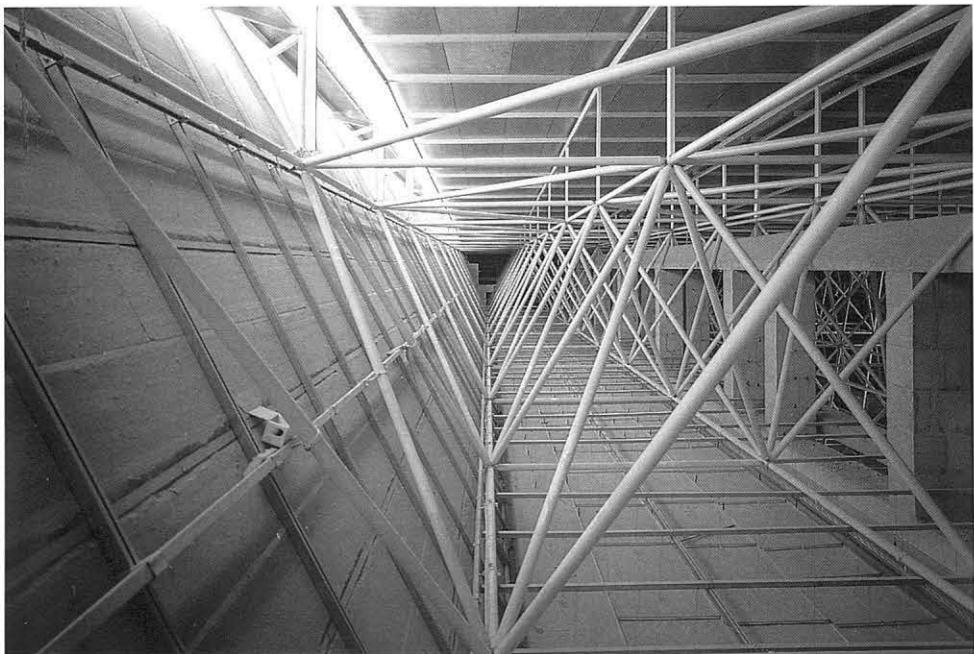
Plantes generals. Nivell d'accés i inferior
Floor plans of main (access) and lower levels

Secció longitudinal
Longitudinal section

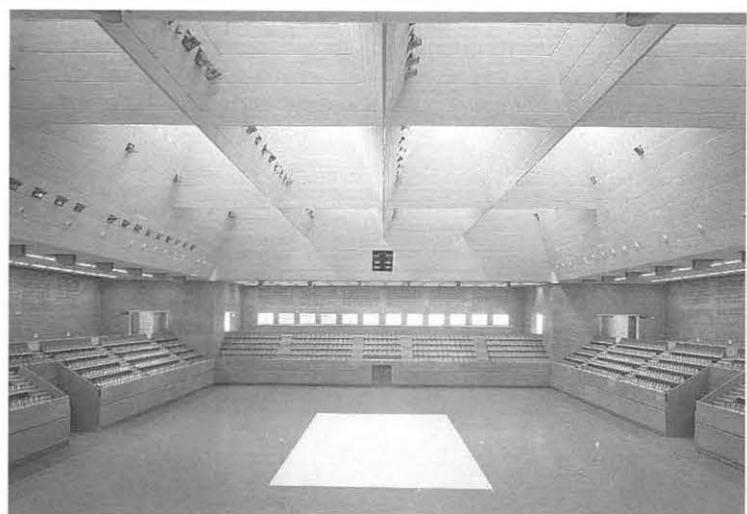
Seccions transversals pel Palau d'Esports i pel frontó principal
Cross sections through the Sports pavilion and main Pelota court

Centre de Pilota. Galeria lateral sobre un dels frontons menors (foto superior)
Palau d'Esports. Vista general de l'espai polisportiu polivalent (foto inferior)

Pelota complex. Side gallery over one of the minor Pelota courts (top)
Sports Pavilion. Overall view of the multi-functional sports area (above)

The location of the building between two successive platforms, defined by the Master Plan, endows the building with a special quality: a building which is at the same time a retaining wall. We propose that it should be the movement of this wall that defines each of the precincts required by the programme.

Before the building is constructed, all along the porch the retaining wall is made from the superimposition of layers of stones fixed and anchored by means of wire mesh. In front of these walls, a series of concrete pillars support the porch roofs, formed from concrete girders, semi-resistant joists and U-shaped interlocking ceramic elements.

A concrete wall and the roofs form the services building. The roofs, which alternately change their slopes, allow light to penetrate into the very interior of the precincts. At the rear the changing-rooms, showers and storerooms are placed; at the front, the meeting rooms, the gymnasium, the bar and an entrance patio, separated from the exterior by a wall of glazed ceramic pieces. This enclosure is completed up to roof level with a metallic panel with a wood facing outside, and between both the electrical system is installed. The flooring is of concrete encrusted with ceramic pieces inside. Composite metal pillars support the roofs in the outside areas.

La situació de l'edifici entre dues plataformes successives, definida pel Pla Director, dóna a l'edifici una especial qualitat: un edifici que és, alhora, un mur de contenció. Proposem que sigui el moviment d'aquest mur el que vagi definint cadascun dels recintes que demana el programa.

Abans de construir l'edifici, tot al llarg del porxo, el mur de contenció es construeix per la superposició de capes de pedres fixades i ancorades per una tela metàl·lica. Davant d'aquests murs, una sèrie de pilars de formigó sostenen les cobertes del porxo, formades per jàsseres de formigó, biguetes semiresistents i elements ceràmics en forma d' "U" invertida entre aquests.

Un mur de formigó i les cobertes conformen l'edifici de serveis. Les cobertes, que canvien alternativament de pendent, permeten que la llum penetri fins la part més interior dels recintes. A la part posterior es col.loquen els vestuaris, dutxes i magatzems; a la part anterior, sales de reunió, el gimnàs, el bar i un pati d'entrada, separats de l'exterior per un mur de peces ceràmiques i vidriades. Aquest tancament es completa fins les cobertes amb un plafó metàl·lic amb un recobriment de fusta a la cara interior, entre els quals es disposa les instal.lacions elèctriques. Els paviments són de formigó, amb una incrustació de peces ceràmiques a l'interior.

Una pilars metàl·lics compostos suporten les cobertes a les àrees exteriors.

Col.laboradors. Collaborators

R. Prats, S. Martínez, E. Prats, A. Ferré

Brufau-Obiol-Moya Estructura. Structure

EDETCA, S.A. Gestió d'obra.

Construction Management

Constructora San José Constructora.

Contractor

Projecte. Project

1989-1990

Execució. Construction

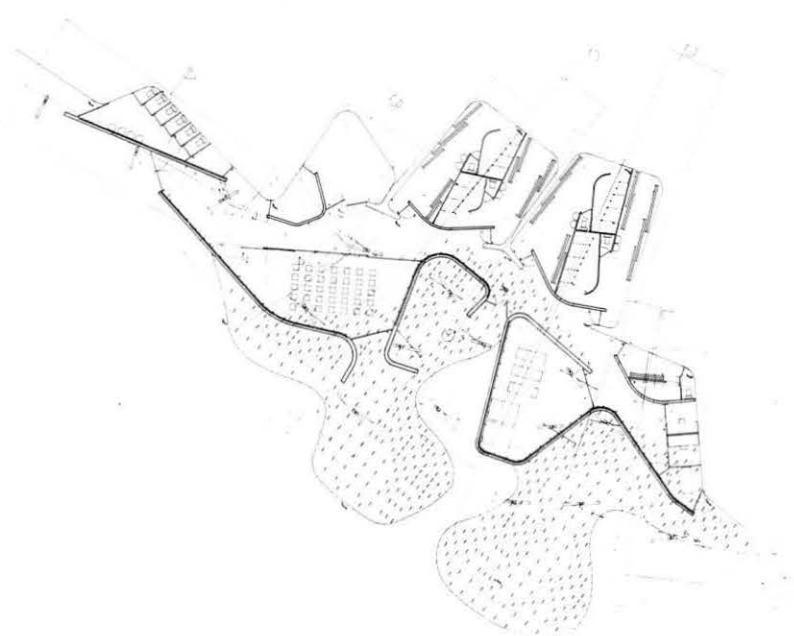
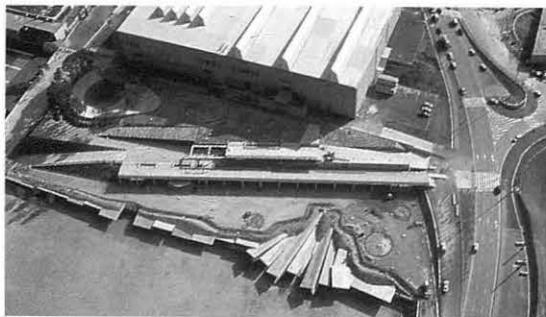
1990-1992

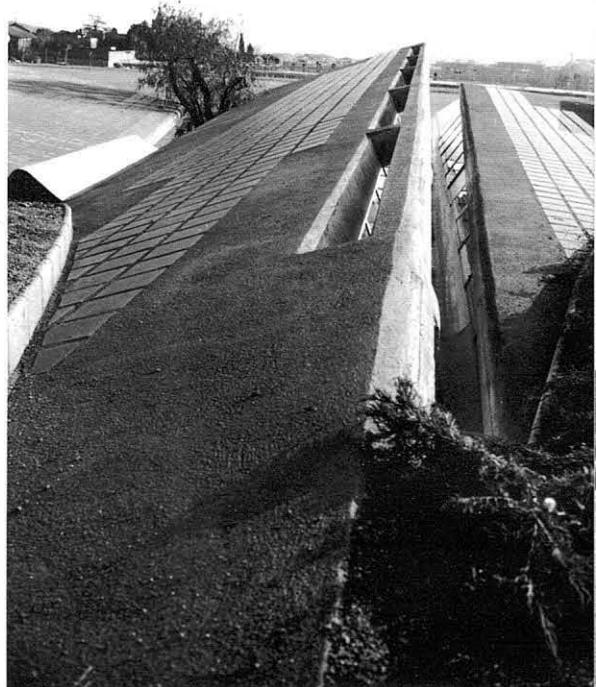
Fotografies i muntatges. Photographs and assemblages

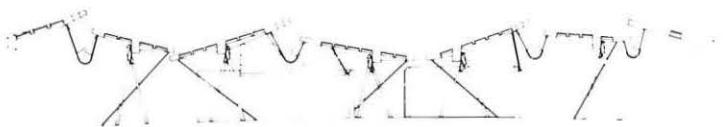
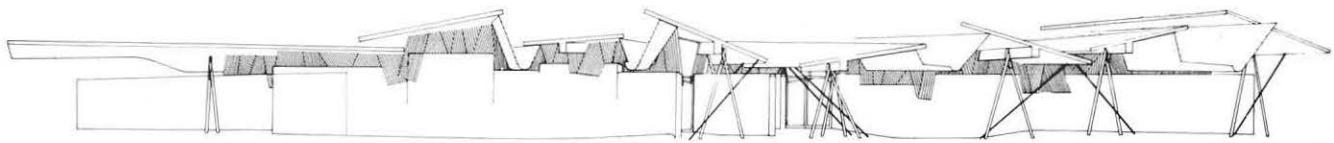
Esther Rovira

Foto aèria. Aerial photo

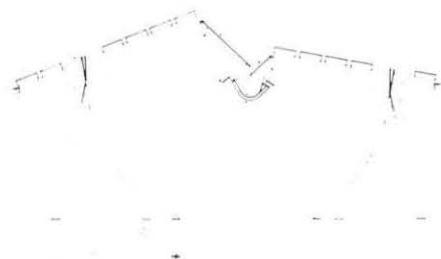
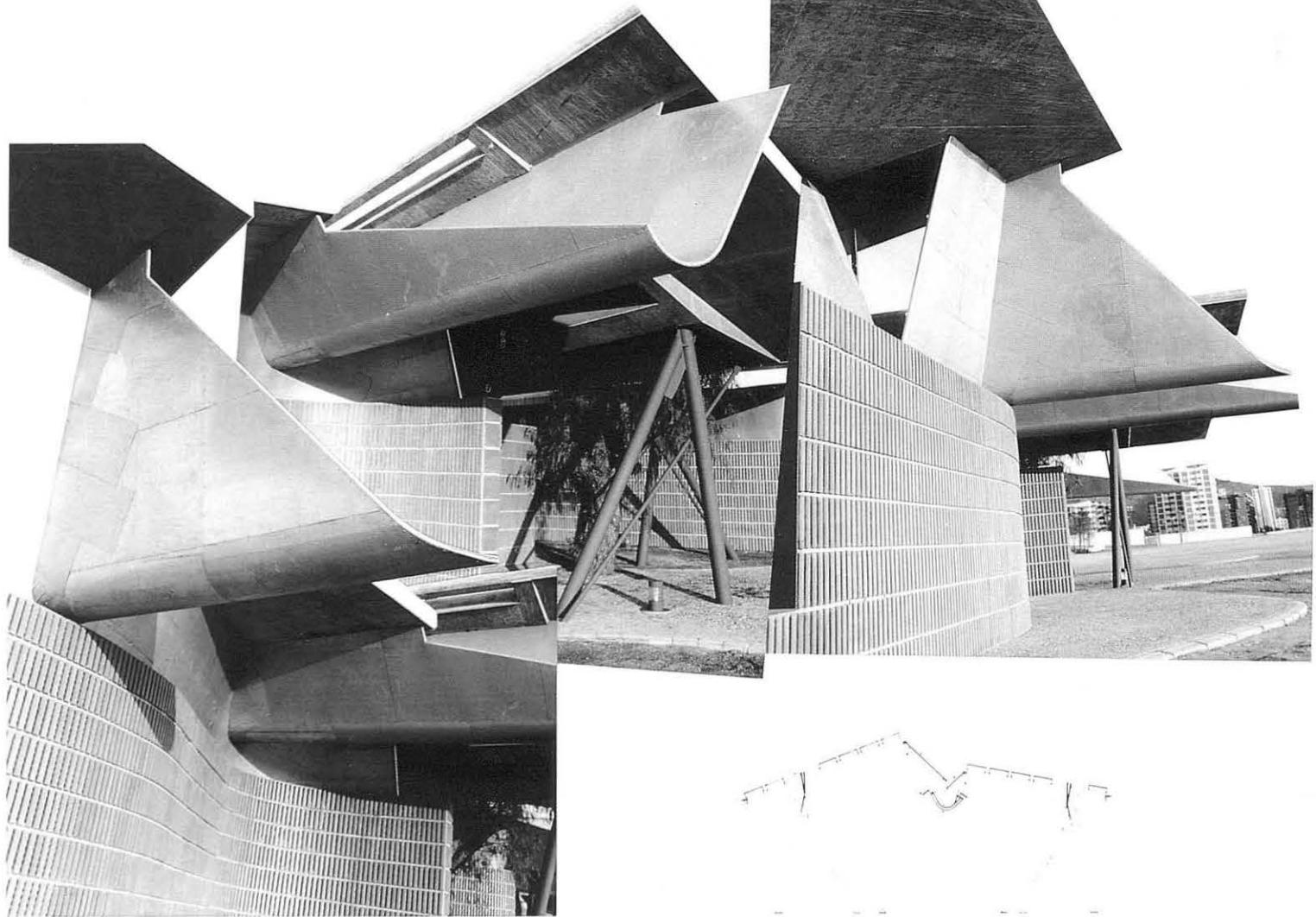
Eduard Maynés (IMPUSA)

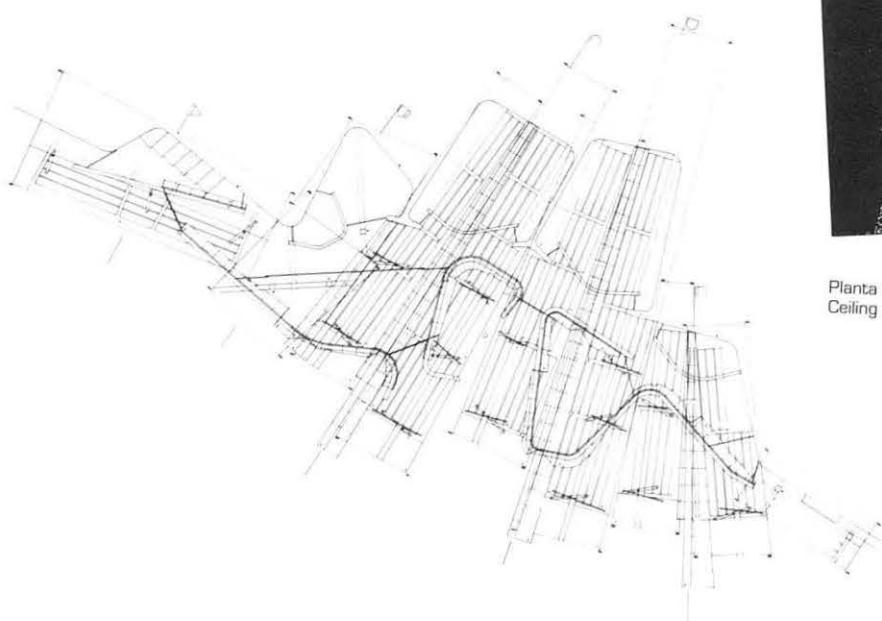

Visió frontal i seccions interiors successives de l'edifici de serveis
Frontal vision and successive interior sections of the services building

Planta zenital
Ceiling plan

This area must admit a large number of spectators and allow their movement around the perimeter and accessibility to the centre of the precinct. The earthworks and banks form these circulations. A prefabricated concrete panel anchored into the hill forms the retaining wall and subsequently the façade of the services building.

The building is formed on the basis of the repetition of a changing-room/shower unit, forming blocks which the concrete screens enclose. A surface of translucent glass separates the roof slab from these prefabricated elements.

The earthworks between the rear of the building and the street form the access ramps to the competition area. The main ramp is covered with a pergola of galvanised plates. The light passing through these traces curves on the floor that follow those of the earthworks. The asphalt of the exterior paving penetrates the interior of the ramps.

Aquesta zona ha de permetre una gran afluència de públic, el seu moviment al llarg del perímetre de les instal.lacions i l'accessibilitat al centre del recinte. Els moviments de terres a les vores formen aquests circulacions. Un plafó prefabricat de formigó ancorat en el talús forma el mur de contenció i posteriorment la façana de l'edifici de serveis.

L'edifici està format a partir de la repetició d'una unitat vestuari-dutxa, que forma blocs tancats frontalment amb les pantalles de formigó. Una superfície de vidre translúcida separa la llosa de la coberta d'aquests prefabricats.

El moviment de terres entre la part del darrere de l'edifici i el carrer forma les rampes d'accés a la zona de competició. La rampa principal es cobreix amb una pèrgola de planxes de relliga galvanitzada. La llum que la travessa dibuixa sobre el sòl sinuositats que repeteixen les dels moviments de terres. L'asfalt de les voreres exteriors penetra fins l'interior de les rampes.

Colaboradors. Collaborators

R. Prats, S. Martínez, E. Prats, A. Ferré

Brufau-Obiol-Moya Estructura. Structure

EDETCA, S.A. Gestió d'obra.

Construction Management

Constructora San José Constructora.

Contractor

Projecte. Project

1989-1990

Execució. Construction

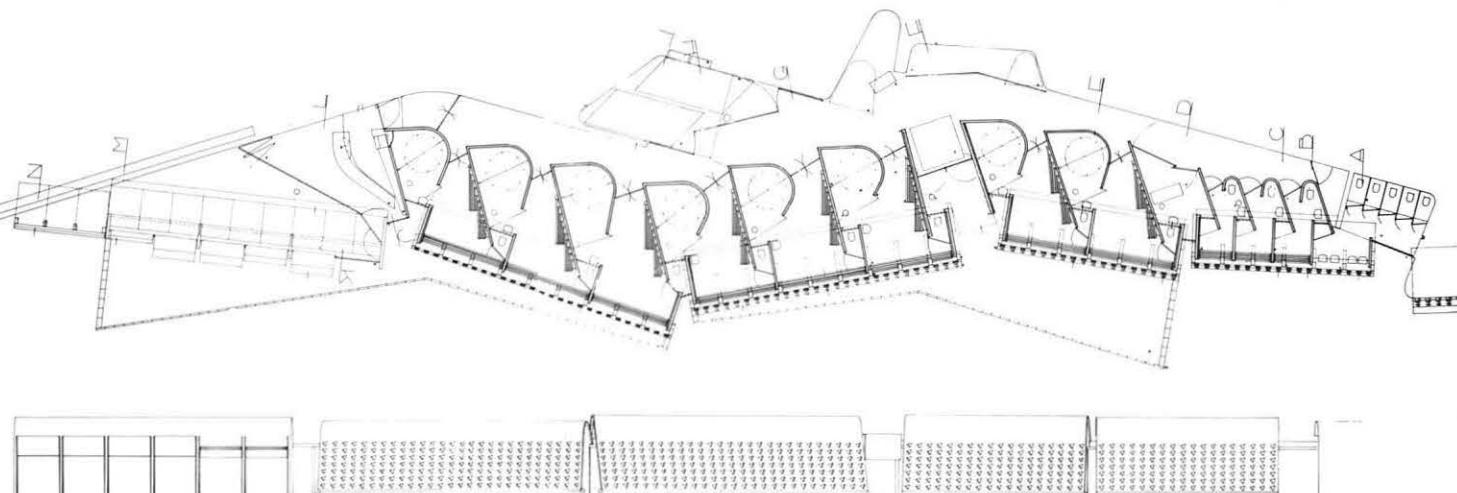
1990-1992

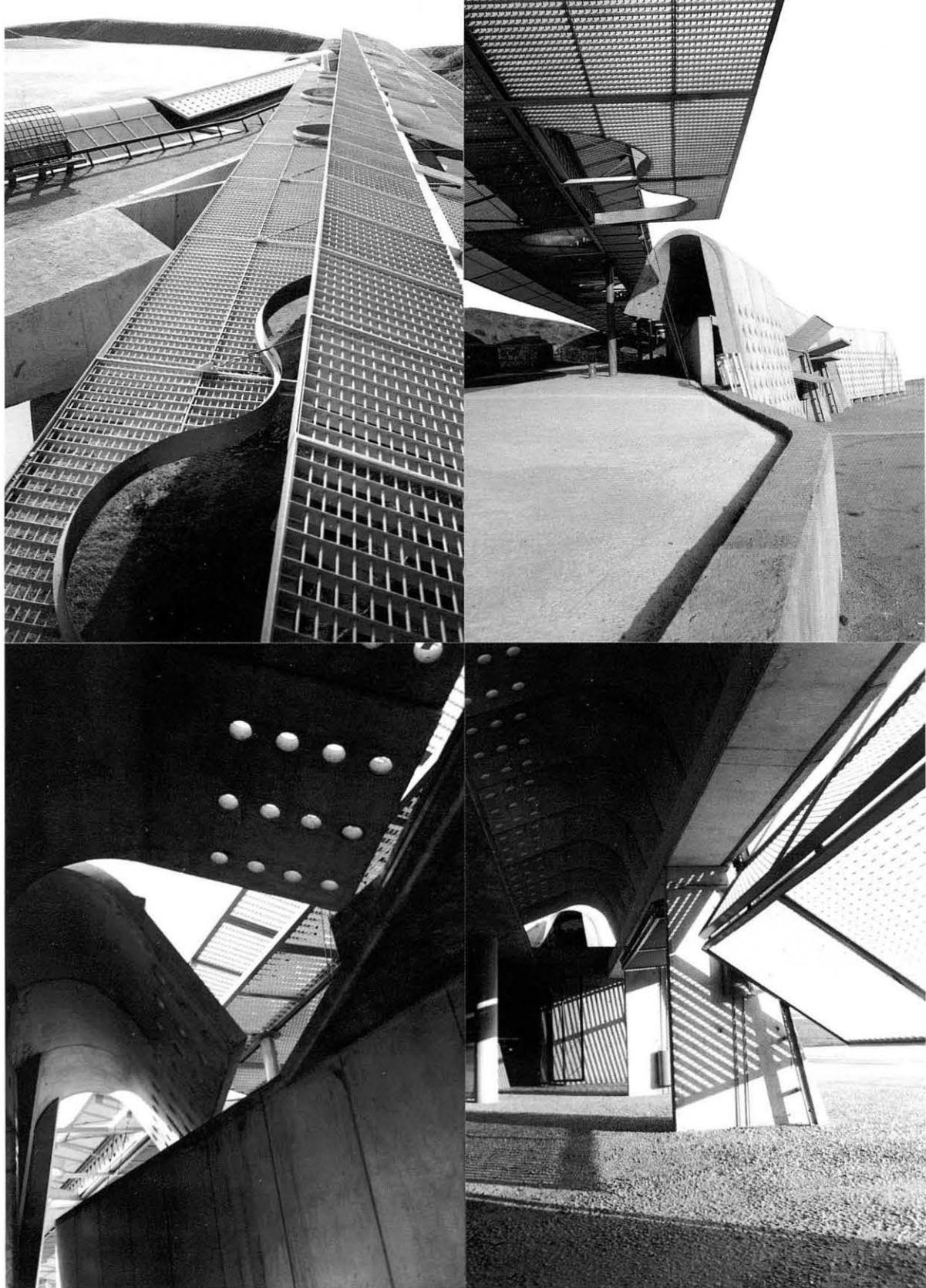
Fotografies i muntatges. Photographs
and assemblages

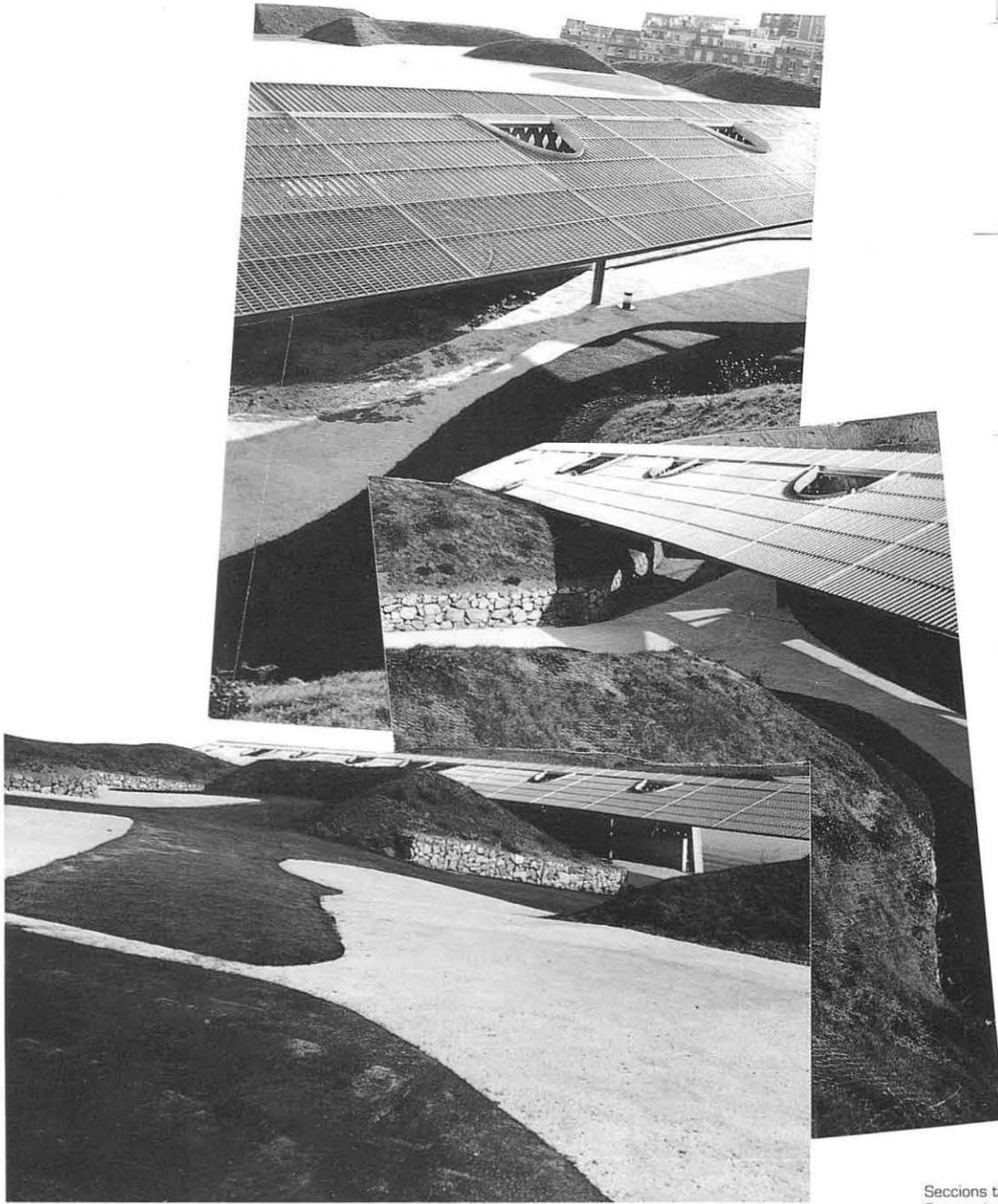
Esther Rovira

Foto aèria. Aerial photo

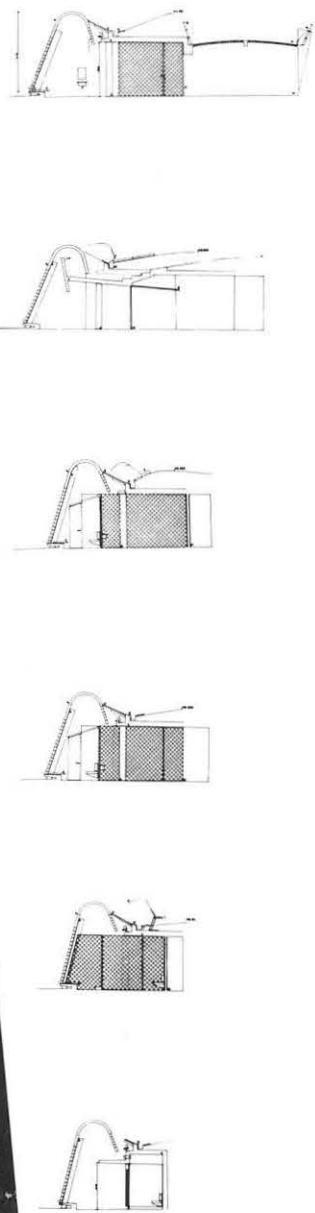
Eduard Maynés (IMPUSA)

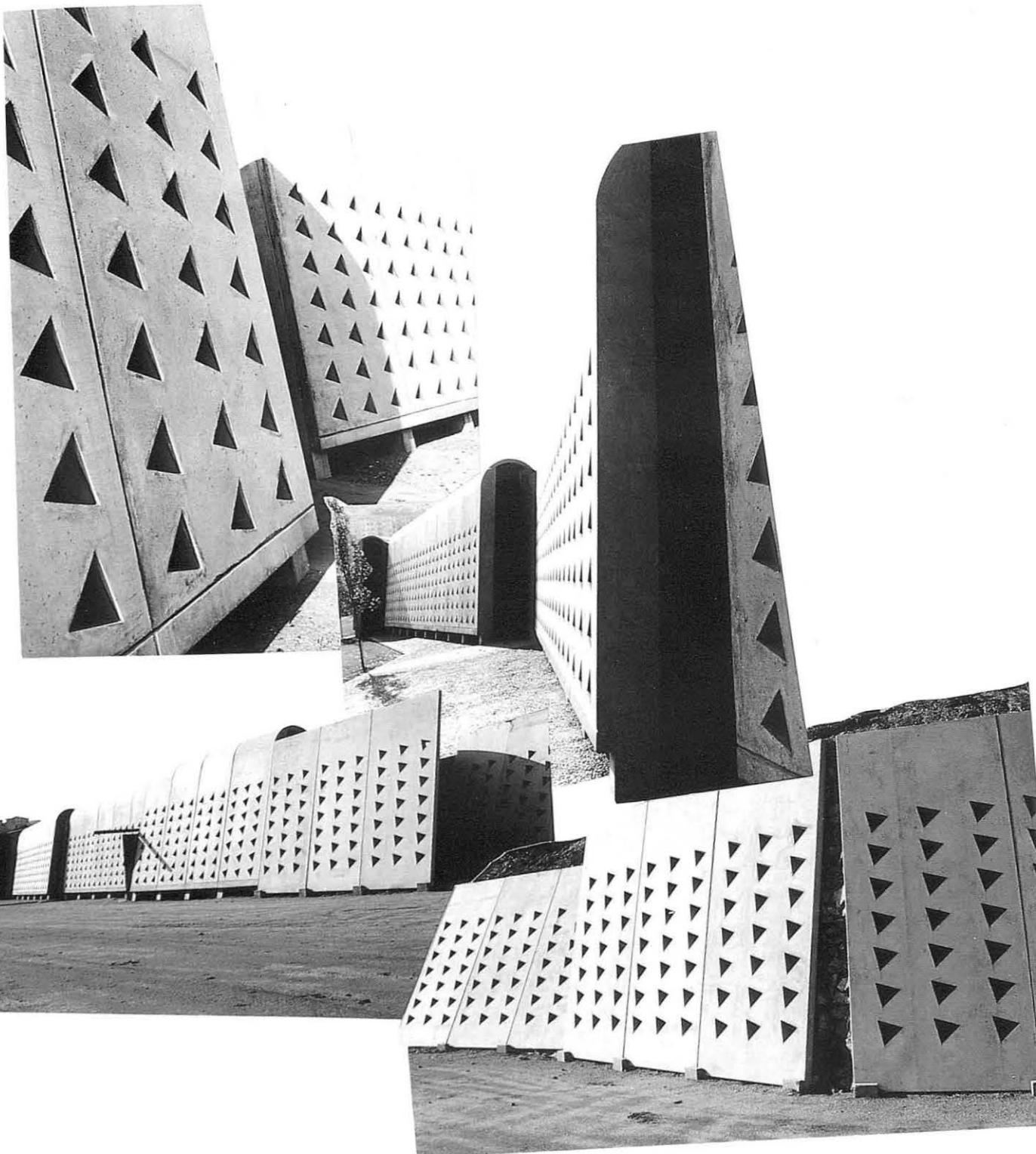

Seccions transversals successives de l'edifici
Successive cross sections of the building

**Readaptació de les cotxeres
de Metro Sant Genís**

Refurbishing of the Sant Genís Metro Depot

The metro depot is the greatest accident on the territory and the origin of the modular layout that organises the areas. Its form responds strictly to the precinct corresponding to its use.

IMPUSA (the city institute for urban planning) required that an additional floor be built onto the two existing ones, where the Metro workshops and offices are housed. The perimeter of the new floor-ceiling structure partially follows the ground plan surface of the depot building, subsequently becoming independent and seeking the north-south orientation of the park. The roof surface is a great expanse of artificial lawn -the largest belvedere over the city and the sea.

The result is a great façade arranged on four levels, each of the same height as the balconies overlooking the park, and also built from the same materials used in the urbanisation. In the two lower levels, corresponding to the depot, the sides present shatterings and rounded forms produced by the curved geometry of the streets with which they are in contact. The third façade level offers its complete geometry, while the fourth floor, newly built, begins as a culmination of the vertical series of strata, then becoming independent and seeking relationships beyond.

Les cotxeres són el màxim accident del territori. Són l'origen de la trama modular que organitza les àrees. La seva forma actual respon al recinte estrictament precís per al seu ús.

Per indicacions d'IMPUSA va ser necessari aixecar un pis per sobre d'aquestes dues plantes ja existents dedicades a tallers del metro i oficines. El perímetre del nou forjat segueix en part la superfície en planta de l'edifici de cotxeres, per independitzar-se després i cercar l'orientació nord-sud del parc. La superfície de coberta d'aquesta planta és una gran extensió de gespa artificial, el més gran mirador sobre la ciutat i el mar.

De tot això en resulta una gran façana organitzada en quatre nivells de la mateixa alçada que els balcons del Parc, construïts també amb els mateixos materials emprats a la urbanització. En els dos primers nivells, corresponents a la planta de cotxeres, presenta a les seves vores esmicolaments, arrodoniments produïts per la geometria curvilínia dels carrers amb els quals està en contacte. El tercer nivell de façana ofereix completa la seva geometria, retallada per les traces del Parc. El quart nivell, el de nova construcció, s'inicia culminant la sèrie vertical d'estrats, per independitzar-se després i buscar relacions més enllà.

Col.laboradors. Collaborators

J. Arbona, T. Balagué

R. Brufau Estructura. Structure

J.M. Castillo Instal.lacions. Installations

Agència d'Arquitectura, Enginyeria i Urbanisme, S.L. (OAS) Direcció d'obra i coordinació. Construction supervision and coordination

Cubiertas y Mzov Constructor. Contractor

Projecte. Project

1991

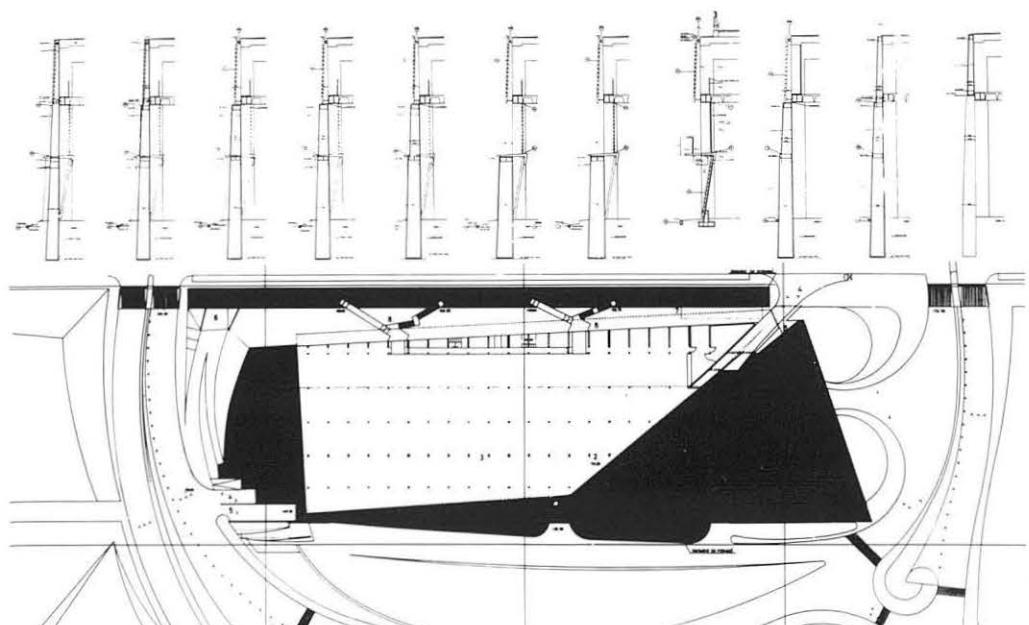
Execució. Construction

1991-92

Fotografies. Photographs

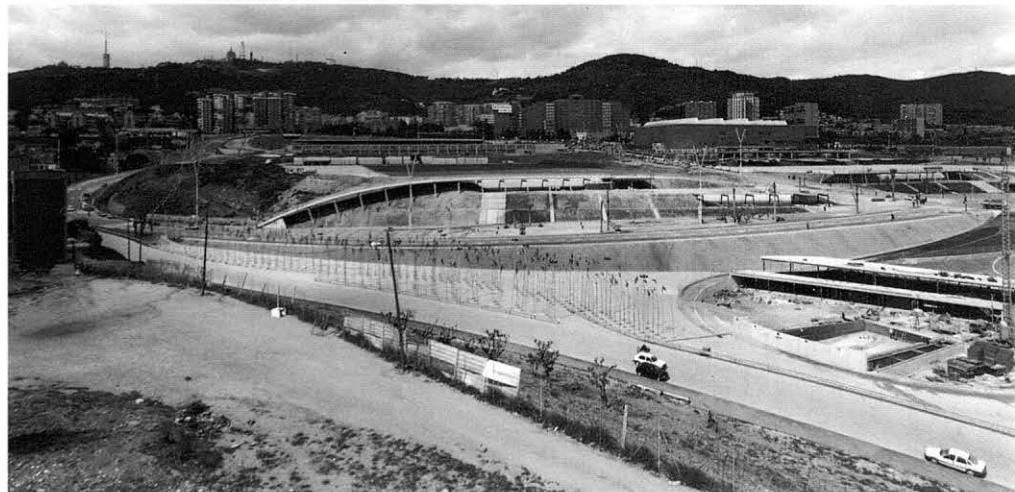
Manolo Laguillo

Planta del nivell superior i seccions successives de façana
Upper floor plan and successive sections of the façade

Mòdul de façana (unitat dimensional bàsica del conjunt)
Module of the facade (and basic dimensional unit of the complex)

Swimming Pool Complex Complex de tres piscines Eduard Bru

© Manolo Laguillo

The area of intervention in the park is a continuous sloping (5%) plane. The necessary flatness of the swimming pools, of the water, produces the faults. The layout of the lips of these faults is circular. The two swimming pools therefore constitute podiums on this sloping plane.

Access is on the slope itself by means of a ramp which reaches the flat horizontal plane. After the ramp, the building proper is entered.

The building articulates itself as a sequence of three areas -control, changing rooms and access to the water- markedly differentiated by use, form, colour and material, and which culminates by placing the visitor in the vestibule. This is a point of encounter between the points of visual interest and the lines of force of the swimming pool and its surroundings. Here all expectations are possible. If the visitor opts for going outside, the roof of the building itself provides a large shaded area, perforated like clouds that thus let great cylinders of sunlight through.

La superficie d'actuació és, dins el Parc, un pla inclinat continu (5%). La necessària planor de les piscines, de l'aigua, produeix sobre aquest pla dues falles. La traça dels llavis d'aquestes falles és circular, que constitueix així dos podis sobre el pla inclinat, que seran les piscines.

L'accés es produeix sobre el mateix pla inclinat, mitjançant una rampa que assoleix la superfície plana i permet l'entrada a l'edifici.

Aquest s'articula com una seqüència de tres espais -control, vestuaris i accés a piscines- marcadament diferenciats per l'ús, la forma, el color i el material, que culmina situant l'usuari al vestíbul, punt de trobada de les visuals i les línies de força de la piscina i del seu entorn. És el punt on totes les expectatives són possibles.

Si s'opta per accedir a l'exterior, la mateixa coberta de l'edifici ofereix una gran superfície d'ombra, foradada com els núvols que s'aparten i deixen penetrar, així, grans cilindres de sol.

Col.laboradors. Collaborators

T. Balagué, J. Arbona

R. Brufau Estructura. Structure

J.M. Castillo Instal.lacions. Installations

Oficina d'Arquitectura, Enginyeria i

Urbanisme, S.L. (OAS) Direcció d'obra i coordinació. Construction supervision and coordination

Fomento de Construcciones y

Contratas, S.A. Constructora. Contractor

Projecte. Project

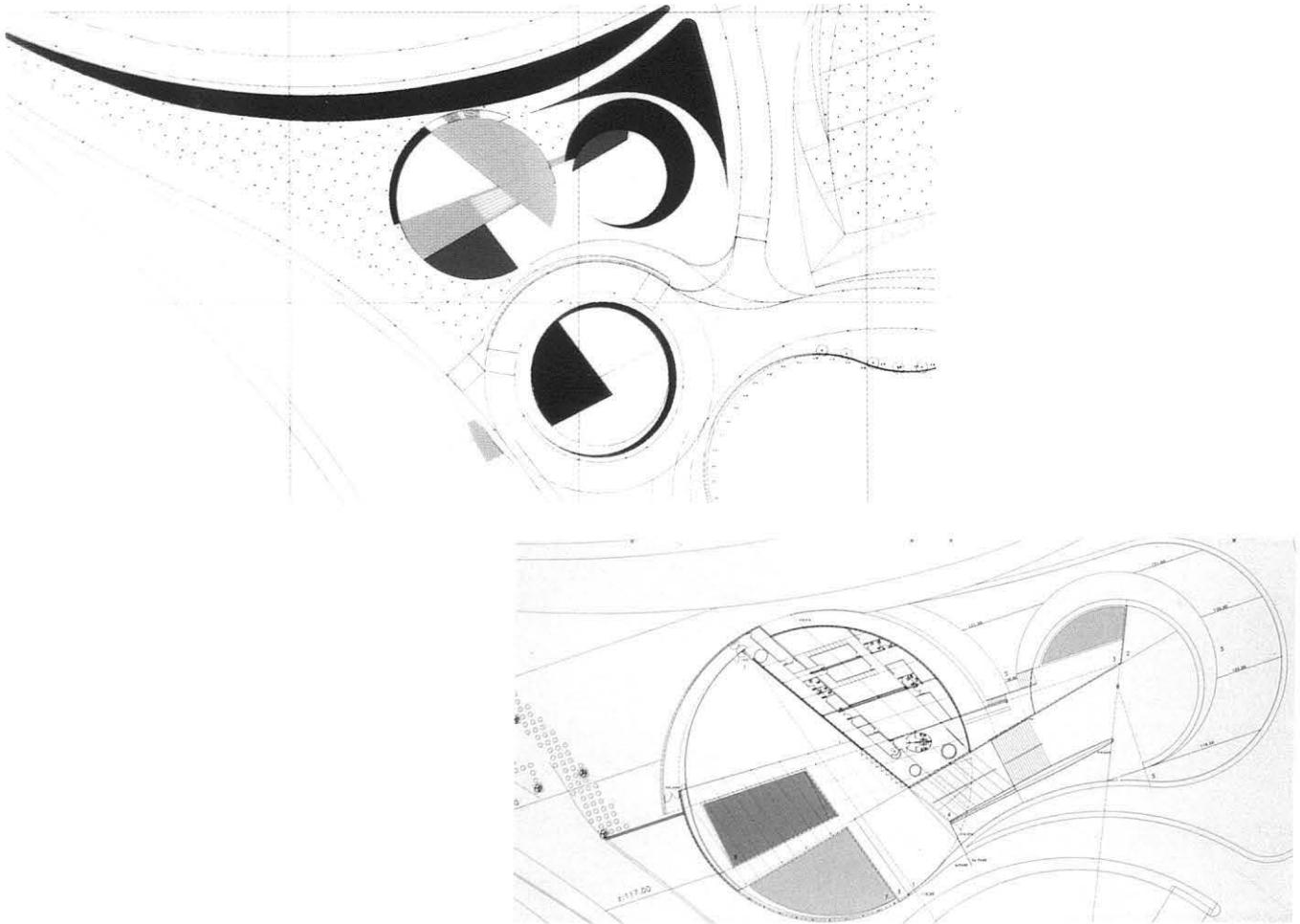
1991

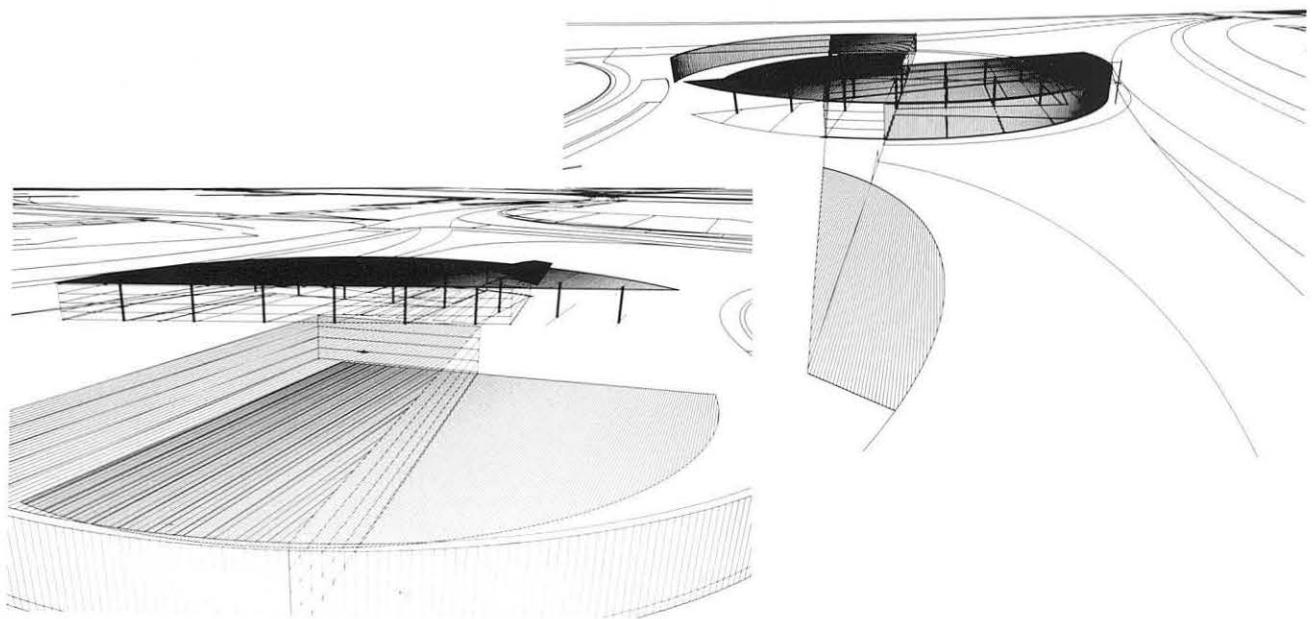
Execució. Construction

1991-1992

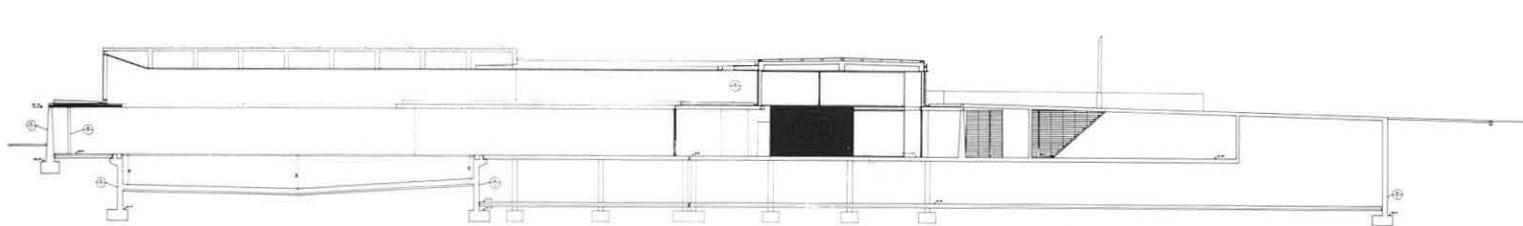
Fotografies. Photographs

Manolo Laguillo

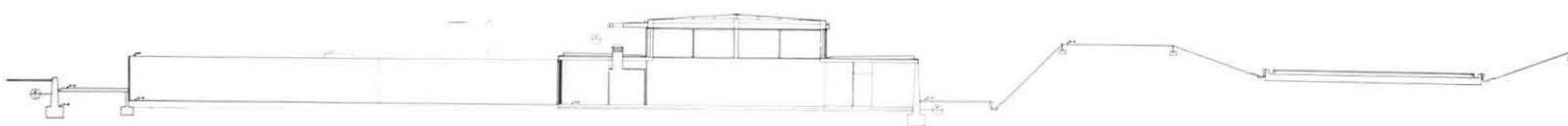

Alçat sud/South elevation

Secció per la piscina coberta/Section through covered swimming pool

Secció transversal pels vestuaris/Cross section through changing rooms

© Jordi Bernadó

Tennis Club Facilities **Instal.lacions per a Club de Tennis Tonet Sunyer**

© Manolo Laguillo

